

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság  
Bf.I.110/2023/35.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2024. január 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 született Terhelt1 születési neve ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2023. május 30. napján kihirdetett 16.B.20/2022/144. szám alatti ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben 62.000 (hatvankettőezer) forint erejéig vagyonekbobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú ítélet ügyszáma: 16.B.20/2022/144., az ítélet bevezető részéből mellőzi a 2023. május 5. napjára történő utalást, és felhívja a 2023. május 22. napját, a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 2.839.159 (kettőmillió-nyolcszázharminckilencezer-százötvenkilenc) forint.

Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendeli az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, 2023. május 30. napjától a mai napig, 2024. január 30. napjáig letartóztatásban töltött időt.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 8.400 (nyolcezer-négyszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

### **I n d o k o l á s :**

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2023. május 30. napján kihirdetett 16.B.20/2022/144. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 született Terhelt1 születési neve vádlottat testi sértés büntettében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], 1 rb csalás büntettében [Btk.373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont], 1 rb csalás büntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont] és 1 rb lopás büntettében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és be) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont]. Ezért a bíróság halmazati büntetésül 8 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Székesfehérvári Járásbíróság 5.B.173/2016/45. számú ítéletével kiszabott 1 év végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett és a Hatvani Járásbíróság 5.B.103/2015/85. számú ítéletével kiszabott 1 év végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajtását, rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész által a vádlott terhére, bűnösségének további bűncselekményben történő megállapítása, a minősítés megváltoztatása és vagyonekbobzás végett a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a testi épség elleni bűncselekmény tekintetében hivatkozott arra, hogy a védenca tagadása elsődlegesen abban testesült meg, hogy nem okozhatta a sértett sérülését, mivel annak bekövetkeztekor már nem tartózkodott a helyszínen, tovább nem került feltalálásra az elkövetés eszköze, mint tárgyi bizonyíték. Erre tekintettel e vádpontban írt cselekmény tekintetében elsődlegesen védenca bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte. Másodlagos kérelmében e cselekménnyel kapcsolatban védenca jogos védelmi helyzetre történt hivatkozással büntethetőséget kizáró okból felmentését kérte. A sértett<sup>2</sup> sértett sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban a védelem rámutatott a sértetti vallomások ellentmondásosságára, melyek alapján álláspontja szerint azt kell megállapítani, hogy az ügyintézésben való közreműködésre a sértett megbízásából került sor, a sértett minden vádlotti cselekményről tudomással bírt, mivel azok során maga is jelen volt. Erre figyelemmel az a vádlotti védekezés, mely szerint a vádlott kizárólag a sértett megbízása alapján és annak kereteit nem túllépve járt el, nem vethető el, erre tekintettel pedig a csalási szándék megállapításának nincs helye. A sértett<sup>3</sup> sértett sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában amellet érvelt, hogy az - tanú<sup>14</sup> tanú vallomásával is alátámasztottan - a polgári jog körébe tartozó elszámolási vita mely nem büntetőjogi kategória. E vádpont vonatkozásában is bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte védencének. sértett<sup>4</sup> sérelmére elkövetett cselekménnyel kapcsolatban abban foglalta össze álláspontját, mely szerint nem bizonyított, hogy a sértett sérelmére a vádlott követte el a bűncselekményt, illetve még az is kétséges, hogy a sértett sérelmére bárki is elkövetett volna bűncselekményt. Mindezekre tekintettel elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte a vádlottnak. Az enyhítési kérelme körében azzal érvelt, hogy hiányosan tárta fel az elsőfokú bíróság a vádlott javára felhozható enyhítő körülményeket, majd azokat nem kellő nyomatékkal értékelte.

[4] A vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában fenntartotta elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezését. Indokolásában elsősorban a bíróság mérlegelő tevékenységét támadta. Sérelmezte, hogy a bíróság nem alaposan vizsgálta meg személyi körülményeit, mely álláspontja szerint bűnösségének megállapíthatósága ellen szólna, ugyanis az ítéletben írtakkal ellentétben rendszeres jövedelemmel rendelkezett, életvitele is rendezett volt. A tényállás megalapozottságát is vitatta, hivatkozott a tanúk elfoglaltságára is, és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését is kérte.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.289/2022/10-I. szám alatti átiratában az ügyész által a vádlott terhére, bűnösségének további bűncselekményben történő megállapítása, a minősítés megváltoztatása és vagyonek Kobzás végett bejelentett fellebbezését, módosítva, kizárólag a vagyonek Kobzás elrendelése végett tartotta fenn. A vádlott és védője által elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért bejelentett jogorvoslati kérelmét nem tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy a felülbírálat terjedelme teljes körű. Álláspontja szerint a Székesfehérvári Törvényszék a büntetőeljárás szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az ennek eredményeképpen megállapított tényállást minden szempontból megalapozottnak tartotta. Kifejtette, hogy a megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyes következtetést vont le a vádlott bűnösségére és nem tévedett az általa elkövetett bűncselekmények minősítését illetően sem, egyetértett a törvényszék döntésével a II. tényállás kapcsán is, mely szerint a vádlott magatartását egységesen, csalásként kell értékelni. Rámutatott, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék összegyűjtötte, álláspontja szerint az enyhítő körülmények közül a vádlott személyiségzavarára tett utalást mellőzni szükséges, mivel az nem éri el az elmebetegség

szintjét és a terhelt beszámítási képességét sem érinti; továbbá a három év időmúlás sem akkora, hogy azt hangsúlyozottan lenne indokolt figyelembe venni. Összességében a törvényszék által megállapított joghátrány arányban áll a vádlott és cselekményei társadalomra veszélyességével, annak enyhítését nem látta indokoltnak. Az ítélet egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találta azzal, hogy a vádlott sértett2 néhai sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény révén 62.000 Ft-tal gazdagodott, amely összeg vagyonek Kobzás alá esik. Az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítéltábla a vádlottal szemben 62.000,- Ft összeg erejéig vagyonek Kobzást rendeljen el, egyebekben az ítélet helybenhagyását kérte.

[6] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezési főügyész képviselője az átiratban írtakkal egyezően nyilatkozott az eljárás törvényességéről, a megállapított tényállás megalapozottságáról, a bűnösségre volt következtetésről, a minősítés helyességéről, a büntetékiszabási körülményekről, a kiszabott büntetésről és a vagyonek Kobzás alkalmazásának szükségességéről egyaránt. Észrevételt tett az ítéletben feltűntetett tárgyalási napok körében észlelt elírással kapcsolatban és indítványát is az átiratban írtakkal egyezően adta elő.

[7] A vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta a fellebbezését és az írásban benyújtott indokolásával egyezően kérte elsődlegesen védenek felmentését az ott írt indokok alapján, másodlagos kérelmét az enyhébb büntetés kiszabására ugyancsak a korábban előterjesztett érvek mentén terjesztette elő.

[8] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott védője kérelméhez és hangsúlyozta, hogy nem érzi magát bűnösnek egyik terhére rótt bűncselekményben sem. Valamennyi terhére rótt bűncselekmény vádjá alóli felmentését kérte.

[9] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírálta, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[10] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában nem észlelt.

[11] A törvényszék a vádbeli cselekmények kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottat, a sértetteket, tanúbizonyítást folytatott. Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően nem csak ismertette az ügyben keletkezett szakértői véleményeket, de meg is hallgatta a szakértőket, valamint ismertette az egyéb okirati bizonyítékokat, így valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlott és a

védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejthették, védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlottak és védők szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A törvényszék betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[12] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta. Részletesen elemezte azokat és azonos szempontok szerint értékelte, az így tett ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal. Részletes és alapos indokát adta annak, hogy mely bizonyítékot fogadta el, miért és mely bizonyítékokra alapozta a tényállást, azt milyen logikai érvek mentén építette fel. A bizonyítékok mérlegelése során a bíróságnak a vádlotti vallomásokot kellett összevetnie a sértetti és egyéb tanúk vallomásaival, szakértői véleményekkel, az egyéb okirati bizonyítékokkal és az eltérő vádlotti vallomásokot korábbi saját vallomásai tükrében is vizsgálni kellett és ezek alapján kellett felépítenie az eseménysort az élet elleni cselekmény és a vagyon elleni bűncselekmények kapcsán is.

[13] A sértett1 sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán az elsőfokú bíróság a széles körű bizonyítási eljárás során kellő hangsúlyt fektetett a vádlotti – önmagukban is ellentmondásos – védekezésekre. A segélyhívások ideje egybevetésének, a helyszínen rögzített nyomoknak, a segélyhívásra kiérkezők részletes meghallgatásának és a helyszín alapos megismerésének és a sértetti meghallgatások eredményének összevetésével zárta ki mind a más általi elkövetést, mind a jogos védelmi helyzet fennállását, kellő indokát is adta döntésének, mellyel az ítéltábla egyetértett.

[14] A sértett2 sértett sérelmére elkövetett cselekménnyel kapcsolatban nem csak a sértetti vallomás cáfolta azt a tényt, hogy az ügyintézésben való közreműködésre a sértett megbízásából került sor, a sértett minden vádlotti cselekményről tudomással bírt, ezzel épp ellenkező adatok igazolódtak a tanúk meghallgatásából, az okiratok tartalmából és a körülmények vizsgálatából. Erre figyelemmel az a vádlotti védekezés, mely szerint a vádlott kizárólag a sértett megbízása alapján és annak kereteit nem túllépve járt el, megalapozottan és kellőképpen mérlegelten került cáfolásra, mely alapján a csalási szándék megállapításának van helye, ahogy azt az elsőfokú bíróság is megállapította és meg is indokolta.

[15] A sértett3 . sértett sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban az ítéltábla hivatkozik arra, hogy a vádlott felé fennálló sértetti tartozás tényét az eljárás során a sértett sem tagadta, annak mértékéről nyilatkozott, mely alappal nem cáfolható. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ugyanakkor a csalás tényállási elemei fellelhetőek voltak ennél a cselekménynél is, melyet a sértetti tartozás ténye semmiben sem negligál, a csalással okozott kár mértékének megállapításánál és a bűncselekményi minősítés szempontjából sincs jelentősége ennek. Beszámításnak nincs helye, a jelen esetben a sértetti tartozáselismerés ténye a sértett kártérítési igényét csökkentette, így az helyesen csak a kártérítési kötelezettség megállapításánál jöhet szóba, ahogy azt tette az törvényszék is határozatában.

[16] A törvényszék törvényes, logikus és minden felmerült tényre - a vádlott azon védekezésére is, hogy nem is biztos, hogy történt bűncselekmény - kiterjedő mérlegeléssel állapította meg a sértett4 sérelmére elkövetett cselekmény tényállását is és értékelte a vádlotti cselekményt.

[17] Itt hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a törvényszék azon indokolása, mely szerint az elkövetési mód, az elkövetési körülmények, feltételek és a cselekmény utáni vádlotti rejtőzködés, a sértettek megfenyegetése tekintetében számos hasonlóság áll fenn az egyes vagyron elleni bűncselekmények elkövetése során, mely körülményeket a törvényszék törvényes mérlegelő tevékenysége körébe vonta.

[18] A törvényesen lefolytatott bizonyítást követően logikus mérlegeléssel megállapított tényállás fentiekén túl a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, azt csak a vádlott előéleti adataiban és az I. tényállási pont kapcsán a sértett sérülései illetően kellett pontosítani, melyet az iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ítéltábla akként tett meg, hogy

- az ítélet [8] bekezdését azzal pontosítja az ítéltábla, hogy az itt írt büntetéséből a vádlott 2022. augusztus 30. napján feltételes kedvezménnyel szabadult,
- az ítélet [9] bekezdését azzal pontosítja az ítéltábla, hogy az itt írt büntetésből a vádlott helyesen 2022. december 29. napján szabadult feltételes kedvezménnyel,
- az ítélet [27] bekezdését, annak utolsó előtti sorában azzal egészíti ki az ítéltábla, hogy a sértett közvetett életveszélyes sérülést szenvedett (16.B.20/2022/76. számú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal).

[19] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hibáktól, hiányosságoktól.

[20] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Mindezekre tekintettel nem foghatott helyt a felmentésre irányuló védelmi és vádlotti fellebbezés.

[21] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekmények minősítése is mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak, helyes a bűncselekmények megnevezése és megjelölése is.

[22] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék feltárta. Az ítéltábla álláspontja szerint azonban abban annyi korrekció szükséges, hogy az időmúlás csak csekély súllyal hat enyhítőleg, míg a személyiségzavar nem enyhítő körélmény, mert nem éri el az elmebetegség szintjét. További súlyosító körülmény, hogy a vádlott beteg, kiszolgáltatott helyzetben lévő időskorú sértettek sérelmére követte el a bűncselekményeket.

[23] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés

követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[24] A vádlott terhére rótt bűncselekmények közül a súlyosabbat a törvény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Ezt tágítják a minimum tartam vonatkozásában a büntetés enyhítésére vonatkozó, a maximum tartam vonatkozásában pedig a halmazati szabályok. Ekként a szabadságvesztés 2 évtől 12 évig terjedő tartamban állapítható meg. A büntetés irányadó középértéke 7 év.

[25] Az ítéltábla megállapította, hogy a cselekmény konkrét tárgyi súlyának, a vádlott cselekvőségének és előéletének megfelelő a kiszabott büntetés, az nem eltúlzottan súlyos. Kellő súllyal értékelésre kerültek a súlyosító és enyhítő körülmények, a kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltással elégséges és egyben szükséges, alkalmas a büntetési célok megvalósításához és megfelel az arányosság és a fokozatosság követelményeinek is. A Be. 605.§ (2) bekezdése biztosította lehetőségek mellett az ítéltábla nem látott okot a büntetések nagyobb fokú megváltoztatására, a büntetés kisebb mértékű megváltoztatása pedig a törvényhely alapján tilalmazott a másodfokú eljárásban. Ebből is következik, hogy a büntetések enyhítése szóba sem jöhetett, ezért a másodlagos védelmi fellebbezéseknek sem tudott az ítéltábla helyt adni.

[26] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései alapvetően törvényesek. A vagyoneklobzás alkalmazásával és a valamint a bűnügyi költség tekintetében kellett csupán korrigálni az elsőfokú bíróság határozatát.

[27] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

[28] Mivel a vádlott bűncselekmény elkövetése révén sértett<sup>2</sup> néhai sértett sérelmére 62.000 Ft-tal gazdagodott, és a sértetti képviselő nem terjesztett elő polgári jogi igényt, így ez az összeg a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzás alá esik.

[29] A bűnügyi költségéről hozott rendelkezés során a törvényszék elmulasztott rendelkezést hozni a vagyon elleni bűncselekmények nyomozása során felmerült, költségként feljegyzett négy bűnügyi költségétéről. A törvényszék helyesen nem rendelkezett az ítéletkihirdetésekor még véglegessé nem vált szakértői díjról. A Győri Ítéltábla Bpkf.II. 201/2023/3. szám alatti, 2023. június 14. napján kelt végzésével helybenhagyta a Székesfehérvári Törvényszék 2023. március 24. napján kelt 16.B.20/2022/125. számú - 172.387,-Ft szakértői díjat megállapító – végzését, mely 2023. június 14. napján véglegessé vált. Ezt és a vagyon elleni bűncselekmények nyomozása során keletkezett költségeket a Be. 574. § (1) bekezdése alapján a vádlottnak kell viselnie, ezért ezzel az összeggel az első fokon felmerült és vádlott által az államnak fizetendő bűnügyi költség összegét az ítéltábla korrigálta.

[30] Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a bíróság - tekintettel arra, hogy a büntetés-végrehajtási intézetből a vádlottat nem állították elő a tárgyalásra - 2023. május 5. napján nem tartott tárgyalást. 2023. május 22. napján a bíróság folytatólagos tárgyalást tartott, melyen a jogosultak perbeszédet tartottak, mely érdemi tárgyalásnak minősül. Erre tekintettel korrigálta az ítéltábla a törvényszék ítéletében a tárgyalási napok megjelölését. Az ítélet első oldalán és a bevezető részben sem szerepel a büntetőügy száma, csupán az ítélet sorszáma, ezért ezt az ítéltábla pótolta.

[31] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 2023. április 12. napján kihirdetett B.53/2022/94. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján - járulékos kérdés tekintetében - részben megváltoztatta, míg egyebekben - néhány pontosítással - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, 2023. május 30. napjától a mai napig, 2024. január 30. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

[33] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla a Be. 613.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Győr, 2024. január 30.

|                                    |                                        |                     |
|------------------------------------|----------------------------------------|---------------------|
| Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. | Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina s.k. | Dr. Élő András s.k. |
| a tanács elnöke                    | előadó bíró                            | bíró                |

**Záradék:**

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2023. május 30. napján kihirdetett 16.B.20/2022/144. számú ítéletének meg nem változtatott része 2024. január 30. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. január 30.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.  
a tanács elnöke